Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 30 iulie 2026,
Cererea de apel înregistrată la data de 10 august 2026,
Perioada concediului anual 15 august 2026 – 18 septembrie 2026 (inclusiv),
Conform art. 236 alin. (6) CPC în cazurile prevăzute la alin.(5), completul de judecată va întocmi hotărârea integrală în termen de 45 de zile lucrătoare de la data solicitării, atacării sau pronunțării dispozitivului hotărârii, după caz.

Dosarul nr. 2c-862/2024
Cererea nr. 2-24036317-12-2c-03042024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

30 iulie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, Judecător Georgeta Grozav
Grefier Ana Gațco

Cu participarea:
R/reclamantului – avocat Denis Terioșchin, mandat nr. ***** din 26 martie 2024,

examinînd în şedinţă de judecată publică cererea de chemare în judecată (concretizată/majorată) depusă de SC „Covcor” SRL către SC „Frigoclima Horeco” SRL privind încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere şi a cheltuielilor de judecată,

a constatat:

La 02 aprilie 2024, SC „Covcor” SRL, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Frigoclima Horeco” SRL privind încasarea datoriei, dobînzii de întârziere şi a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 01 iulie 2019, între SC „Covcor” SRL, în calitate de vânzător, și SC „Frigoclima Horeco” SRL, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a materialelor de construcții nr. *****, potrivit căruia reclamantul s-a obligat să vândă pârâtului materiale de construcție, iar pârâtul s-a obligat să achite prețul convenit, contractul fiind valabil până la 09 iulie 2024 sau până la îndeplinirea de către părți a tuturor obligațiilor contractuale. Potrivit facturilor fiscale emise, datoria pârâtului constituie 301.862,29 lei, iar în vederea respectării căii prealabile de soluționare a litigiului, prevăzute de pct. 10 din contract, la 26 martie 2024 a expediat la adresa electronică a pârâtului somația de plată nr. *****, acordându-i un termen de trei zile pentru achitarea datoriei, însă pârâtul a ignorat cerințele înaintate.

SC „Covcor” SRL a solicitat, admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea din contul SC„Frigoclima Horeco” SRL în contul SC „Covcor” SRL, a datoriei în mărime de 301.862,29, încasarea din contul SC „Frigoclima Horeco” SRL în contul SC „Covcor” SRL a cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată din 27 martie 2025, avocatul Denis Terioșchin, în interesele SC „Covcor” SRL, a depus cererea privind majorarea cuantumului pretențiilor (f.d. 57), prin care a indicat că pârâtul nu a achitat prețul mărfii în termen de 7 zile de la data emiterii și semnării facturilor fiscale nr. *****, *****, *****, *****, *****, ***** și ***** și a solicitat încasarea suplimentară a dobânzii de întârziere în mărime de 208.735,16 lei, conform calculului efectuat la 26 martie 2025 pentru perioada 11 septembrie 2020 – 26 martie 2025 (f.d. 58).

În ședința de judecată din 12 iunie 2025, avocatul Denis Terioșchin, în interesele SC „Covcor” SRL, a depus cererea privind modificarea și majorarea cuantumului pretențiilor din acțiune (f.d. 65), prin care a indicat că pârâtul și-a modificat denumirea, fiind în continuare SRL „Frigosistem”, IDNO *****, cu sediul în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 123G (f.d. 67), și a solicitat încasarea de la SRL „Frigosistem” a datoriei de 301.862,29 lei și a dobânzii de întârziere de 208.834,80 lei, recalculată la 12 iunie 2025 pentru perioada 10 septembrie 2020 – 26 martie 2025 (f.d. 66).

În ședința de judecată din 23 martie 2026, avocatul Denis Terioșchin, în interesele SC „Covcor” SRL, a depus cererea privind majorarea cuantumului pretențiilor (f.d. 85), prin care a solicitat încasarea dobânzii de întârziere de 251.919,24 lei, calculată pentru perioada 10 septembrie 2020 – 23 martie 2026 (f.d. 86), precum și acordarea unui termen pentru achitarea diferenței taxei de stat în sumă de 725 lei, cererea fiind admisă de instanță.

În ședința de judecată din 30 iulie 2026, avocatul Denis Terioșchin, în interesele SC „Covcor” SRL, a depus cererea privind majorarea cuantumului pretențiilor (f.d. 107), prin care a solicitat admiterea acțiunii și încasarea din contul SRL „Frigosistem” în

beneficiul SRL „Covcor” a datoriei de 301.862,29 lei, a dobânzii de întârziere de 267.351,43 lei și a cheltuielilor de judecată, formate din taxa de timbru, taxa de stat și cheltuielile pentru serviciile juridice.

În aceeași ședință, avocatul Denis Terioșchin, în interesele reclamantului SC „Covcor” SRL, a susținut integral cererea de chemare în judecată concretizată și a solicitat admiterea acesteia, cu toate motivele de fapt și de drept invocate (f.d. 112)

Pârâtul SRL „Frigosistem”, deși a fost citat legal, nu s-a prezentat în ședința de judecată din 30 iulie 2026, motivele neprezentării nefiind cunoscute instanței (f.d. 112, 115 - 116).

Potrivit art. 56 alin. (3) CPC Participanţii la proces sînt obligaţi să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligaţiilor procedurale, se aplică sancţiunile prevăzute de legislaţia procedurală civilă.

Conform art. 192 alin. (1) CPC cauzele civile se judecă în primă instanţă în termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sînt: complexitatea cauzei, comportamentul participanţilor la proces, conduita instanţei judecătoreşti şi a autorităţilor relevante, importanţa procesului pentru cel interesat. Respectarea termenului rezonabil de judecare a cauzei se asigură de către instanţă.

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea înaintată de SC „Covcor” SRL, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importantă pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

Din materialele cauzei se constată că, la 01 iulie 2019, între SC „Covcor” SRL, reprezentată de conducătorul Covalciuc Anatolie, în calitate de vânzător, și SRL „Frigoclima Horeco”, reprezentată de administratorul Niculescu Florin, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a materialelor de construcții nr. *****, potrivit căruia vânzătorul s-a obligat să transmită în proprietatea cumpărătorului materialele de construcție (beton, nisip, pietriș, ciment și altele) indicate în anexele la contract sau în factura fiscală întocmită de vânzător, iar cumpărătorul s-a obligat să plătească prețul cuvenit (pct. 2.1 din contract) (f.d. 11 – 12).

Potrivit pct. 5.1 și 5.2 din contract, prețul materialelor livrate se indică în anexele la contract, include TVA, iar cumpărătorul achită vânzătorului plata anticipată integrală a prețului indicat.

Conform pct. 6.3 din contract, cumpărătorul se obligă să preia marfa după recepția cantitativă și calitativă a acesteia, iar la finalul recepției se semnează un proces-verbal și/sau factura fiscală de însoțire a materialelor.

Potrivit pct. 8.1, contractul este valabil până la 09 iulie 2024 sau până la îndeplinirea de către părți a tuturor obligațiilor contractuale.

Totodată, instanța reține că relațiile comerciale dintre părți în baza contractului nr. ***** s-au desfășurat continuu începând cu anul 2020, fapt confirmat și de facturile fiscale nr. ***** din 17 ianuarie 2020, nr. ***** din 30 ianuarie 2020, nr. ***** din 14 februarie 2020, nr. ***** din 24 februarie 2020 și nr. ***** din 19 martie 2020, emise de reclamant în adresa aceluiași cumpărător (f.d. 25– 27).

Din extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice din 12 iunie 2025 (f.d. 67) rezultă că persoana juridică cu IDNO *****, înregistrată la 30 aprilie 2015, poartă denumirea Societatea cu Răspundere Limitată „Frigosistem”, are sediul în mun. Chișinău, sec. Buiucani, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 123G, iar administrator și unic fondator al acesteia este Nan Pompiliu. Aceleași date, și anume numărul de identificare de stat, unicul fondator și adresa sediului, figurând și în extrasul din Registrul de stat din 17 aprilie 2024 (f.d. 10), în timp ce același număr de identificare de stat și aceeași adresă a sediului figurează în contractul nr. ***** și în toate facturile fiscale enumerate, încheiate și emise pe numele SRL „Frigoclima Horeco”.

Totodată, procura din 02 aprilie 2024 (f.d. 54-56) confirmă că administratorul pârâtului SRL „Frigosistem” este Nan Pompiliu.

Prin urmare, instanța constată că SC „Frigoclima Horeco” SRL și SRL „Frigosistem” sunt una și aceeași persoană juridică, individualizată prin numărul de identificare de stat *****, iar modificarea denumirii nu a creat un subiect de drept nou și nici nu a stins sau transmis obligațiile asumate anterior, astfel încât SRL „Frigosistem” răspunde integral pentru obligațiile născute din contractul nr. *****.

Potrivit art. 9 alin. alin. (1), (2) lit. lit. a), h) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice; în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu

bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Iar în conformitate cu prevederile art. 11 Cod civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bunăcredinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Potrivit art. 858 alin. alin. (1), (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Articolul 1108 alin. (1) Cod civil stipulează că, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit. Reieșind din prevederile art. 93 pct. 16 Cod fiscal, factură fiscală reprezintă un formular tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hîrtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) la livrare de mărfuri, servicii.

Potrivit art. 20 alin. (1) lit. a) Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, formularele tipizate cu regim special se utilizează în cazurile înstrăinării activelor cu transmiterea dreptului de proprietate, cu excepţia valorilor mobiliare.

Raportat la normele legale citate supra și în cumul cu actele anexate, instanța constată că întru executarea contractului, reclamantul SC „Covcor” SRL” a livrat pârâtului SC „Frigoclima Horeco” SRL beton de diferite mărci și a prestat servicii auto și de pompare, conform următoarelor facturi fiscale: nr. ***** din 03 septembrie 2020, în sumă de 38.830 lei; nr. ***** din 06 octombrie 2020, în sumă de 23.352 lei; nr. ***** din 06 noiembrie 2020, în sumă de 38.500 lei; nr. ***** din 14 noiembrie 2020, în sumă de 20.350 lei; nr. ***** din 25 noiembrie 2020, în sumă de 14.900 lei; nr. ***** din 23 decembrie 2020, în sumă de 100.620 lei; nr. ***** din 30 martie 2021, în sumă de 101.460 lei (f.d. 28-30).

În contextul dat, instanța de judecată reţine că, în cadrul examinării cauzei, s-a confirmat existența relațiilor contractuale dintre părţi, și anume faptul că reclamantul SC

„Covcor” SRL” a livrat pârâtului SRL „Frigoclima Horeco”, actualmente SRL „Frigosistem”, în baza contractului nr. ***** și a celor șapte facturi fiscale enumerate, beton și servicii aferente transportării și pompării acestuia, facturile fiscale conținând datele de identificare ale ambelor părți, inclusiv codul fiscal ***** și contul IBAN al pârâtului, precum și semnăturile și ștampilele aplicate la rubricile de predare și primire a mărfii.

Potrivit calculului dobânzii de întârziere prezentat de reclamant (f.d. 109, 110), datoria pretinsă se compune din următoarele sume scadente: suma de 2.680,29 lei, scadentă la 10 septembrie 2020, aferentă facturii fiscale nr. ***** din 03 septembrie 2020, emisă pentru suma totală de 38.830 lei; suma de 23.352 lei, scadentă la 13 octombrie 2020, aferentă facturii fiscale nr. ***** din 06 octombrie 2020; suma de 38.500 lei, scadentă la 13 noiembrie 2020, aferentă facturii fiscale nr. ***** din 06 noiembrie 2020; suma de 20.350 lei, scadentă la 21 noiembrie 2020, aferentă facturii fiscale nr. ***** din 14 noiembrie 2020; suma de 14.900 lei, scadentă la 02 decembrie 2020, aferentă facturii fiscale nr. ***** din 25 noiembrie 2020; suma de 100.620 lei, scadentă la 30 decembrie 2020, aferentă facturii fiscale nr. ***** din 23 decembrie 2020; suma de 101.460 lei, scadentă la 06 aprilie 2021, aferentă facturii fiscale nr. ***** din 30 martie 2021.

Instanța constată că sumele scadente aferente ultimelor șase facturi fiscale corespund integral valorii acestora, fiecare scadență fiind stabilită de reclamant la 7 zile de la data emiterii facturii, astfel încât datoria pretinsă constituie suma de 301.862,29 lei (2.680,29 + 23.352 + 38.500 + 20.350 + 14.900 + 100.620 + 101.460), sumă care se regăsește în coloana „Datorie” a calculului începând cu 06 aprilie 2021, coloana „Sume achitate” nefiind completată pentru nicio perioadă, cuantum pe care pârâtul nu l-a contestat și pe care nu l-a combătut prin nicio probă.

La 26 martie 2024, avocatul Terioșchin Denis, în interesele reclamantului, a expediat la adresa electronică a pârâtului, indicată în rechizitele pârâtului din contract, somația de plată nr. ***** din 26 martie 2024, prin care i s-a acordat un termen de 3 zile calendaristice de la recepționare pentru achitarea datoriei, însă pârâtul nu a reacționat (f.d. 31, 32).

Instanța reține că pârâtul nu a contestat recepționarea mărfii și nu a prezentat nici-o probă care să confirme achitarea prețului facturilor enumerate, în afara sumelor deja deduse de reclamant la determinarea cuantumului datoriei, și nici existența vre-unui motiv legal sau contractual care să justifice neplata, deși a avut posibilitatea reală de a-și prezenta poziția și probele în susținerea acesteia.

Prin urmare, instanța reține că pârâtul nu și-a executat obligația de plată asumată prin contractul nr. *****, deși pct. 5.2 din contract prevedea plata anticipată integrală a prețului, astfel încât s-a format o datorie restantă în mărime de 301.862,29 lei.

Reieșind din normele legale menționate, în coroborare cu materialele cauzei și faptele stabilite de instanța de judecată, se conchide asupra temeiniciei pretenției reclamantului SC „Covcor" SRL privind încasarea datoriei restante în mărime de 301.862,29 lei.

Conform art. 16 alin. (1) lit. h) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin încasarea dobînzii de întârziere sau, după caz, a penalităţii.

Potrivit art. 942 alin. alin. (1), (2) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri.

Conform art. 874 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobândă, se plăteşte o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2), dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. Rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă: a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

Instanța atestă că la materialele cauzei este anexat calculul dobânzii de întârziere la datoria formată în baza facturilor fiscale nr. ***** din 03 septembrie 2020, nr. ***** din 06 octombrie 2020, nr. ***** din 06 noiembrie 2020, nr. ***** din 14 noiembrie 2020, nr. ***** din 25 noiembrie 2020, nr. ***** din 23 decembrie 2020 și nr. ***** din 30 martie 2021, pentru perioada 10 septembrie 2020 – 30 iulie 2026, ce constituie suma de 267.351,43 lei (f.d. 109, 110).

Astfel, instanța de judecată reține necesitatea încasării dobânzii de întârziere în mărime de 267.351,43 lei din contul pârâtului SRL „Frigosistem" în beneficiul reclamantului SC „Covcor" SRL or, pârâtul nu și-a executat obligația de plată a mărfii în termen, legiuitorul garantându-i creditorului posibilitatea de a solicita o dobândă de întârziere în acest sens.

Potrivit art. 117 alin. alin. (1), (2) CPC, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru

justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

Conform art. 118 alin. alin. (1), (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 121 CPC, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. alin. (1) – (3) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Astfel, reieșind din probele administrate, apreciate în baza art. 130 CPC din punct de vedere al pertinenţei, admisibilității și veridicităţii, iar în ansamblu sub toate aspectele în coroborarea lor, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată depusă de SC „Covcor” SRL către SRL „Frigosistem” privind încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

Conform art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuieli de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Ca urmare a faptului că SC „Covcor” SRL a obținut câștig de cauză, acestuia urmează să-i fie compensate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei în instanță și anume, taxa de timbru în mărime de 200 lei conform ordinului de plată nr. 1 din 17 aprilie 2024 (f.d. 3) și taxa de stat în mărime 17.941,66 lei conform

ordinului de plată nr. 1 din 17 aprilie 2024 (f.d. 4), precum și taxa de stat suplimentară în mărime de 1.200 lei, în baza confirmării de achitare a notei de plată nr. ***** din 30 iulie 2026 (f.d. 108).

Potrivit art. 96 alin. alin. (1) și (1^1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Totodată, instanța de judecată menționează că, practica Curţii Europene a Drepturilor Omului referitoare la cheltuielile de asistenţă juridică relevă că, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii Curții europene a drepturilor omului, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a) dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b) lista detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Prin urmare, având în vedere că avocatul Terioșchin Denis, în interesele reclamantului SC „Covcor” SRL, deși a invocat contractul de asistență juridică nr. 444 din 26 martie 2024, nu a indicat cuantumul cheltuielilor de asistență juridică și nu a prezentat acte confirmative privind achitarea acestora, instanța de judecată respinge încasarea acestor cheltuieli ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 26, 94, 236-241, 357 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată (concretizată/majorată) depusă de SC „Covcor” SRL către SC „Frigoclima Horeco” SRL privind încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere şi a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la SC „Frigoclima Horeco” SRL în beneficiul SC „Covcor” SRL, datoria formată în baza contractului de vînzare cumpărare nr. ***** din 01 iulie 2019 și a facturilor fiscale, în mărime de 301.862,29 lei (trei sute unu mii opt sute șaizeci și doi lei și douăzeci și nouă bani), dobînda de întîrziere în mărime de 267.351,43 lei (două sute șaizeci și șapte mii trei sute cincizeci și unu lei și patruzeci și trei bani), taxa de

timbru în mărime de 200 lei (două sute lei) şi taxa de stat în mărime de 19.141,66 lei (nouăsprezece mii una sută patruzeci și unu lei și șaizeci și șase bani).

În privința cheltuielilor pentru asistența juridică, pretenția se respinge.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

În conformitate cu art. 255 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Președintele ședinței,
judecător Georgeta Grozav